

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 120/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Предузећа за трговину и услуге „Antenall“ доо Београд, чији је пуномоћник Ивона Крактус, адвокат из ..., против туженог АА из ... ПР Постављање електричних инсталација „ББ“ ..., ради исплате, решавајући сукоб надлежности између Другог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Други основни суд у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је дана 30.08.2023. године поднео предлог за извршење на основу вреодостојне исправе Привредном суду у Београду који је донео решење извршењу Иив 4941/23 од 31.08.2023. године.

Решењем Привредног суда у Београду Ипв (Ив) 1158/2023 Иив 4941/2023 од 20.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор извршног дужника од 19.09.2023. године и одређено да се поступак по решењу Привредног суда у Београду Иив 4941/2023 од 31.08.2023. године наставља као парнични поступак поводом приговора против платног налога и одлучено да се списи доставе парничном одељењу тог суда на даљи поступак. Ставом другим изреке, одређен је застој поступка по решењу о извршењу Привредног суда у Београду до правноснажног окончања парничног поступка из става првог изреке овог решења.

Решењем Привредног суда у Београду П 221/2024 од 18.01.2024. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, с тим да се по правноснажности решења списи доставе Другом основном суду у Београду на даље поступање, као стварно и месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Други основни суд у Београду.

Одредбом члана 24. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Одредбом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Дакле, привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката, у које спадају и предузетници, а појам предузетника дефинисан је одредбом члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима, којим је прописано да је предузетник пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији. По одредби члана 85. Закона о привредним друштвима предузетник одговара за све обавезе настале у вези са обављањем своје делатности целокупном својом имовином и у ту имовину улази имовина коју стиче у вези са обављањем делатности. Одговорност за обавезе не престаје брисањем предузетника из регистра. По члану 91. истог закона, предузетник губи својство предузетника брисањем из регистра привредних субјеката због престанка обављања делатности одјавом или по сили закона.

По члану 15. став 1. ЗПП, суд по службеној дужности одмах по пријему тужбе оцењује да ли је надлежан и у којем саставу је надлежан, на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате, док је чланом 17. став 1. тог закона прописано да суд у току целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност.

Имајући у виду наведено, својство предузетника на дан подношења тужбе је релевантно за одређивање стварне надлежности суда, па у ситуацији када је предузетник брисан из регистра привредних субјеката пре подношења тужбе, односно предлога за извршење у конкретном случају (06.09.2022. године), то за поступање у овој парници није стварно надлежан привредни суд у смислу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, већ основни суд по члану 22. став 2. тог закона. Без утицаја је чињеница да је као извршни дужник, односно тужена означен АА предузетник и предузетничка радња, будући да у конкретном случају страначку способност има физичко лице у смислу члана 74. став 1. ЗПП.

Имајући у виду наведено, за поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Други основни суд у Београду, па је на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

Како се Привредни суд у Београду решењем П 221/2024 од 18.01.2024. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а пропустио да у смислу члана 463. ства 1. ЗПП укине платни налог, Други основни суд у Београду ће пре него што настави поступање предмет доставити Привредном суду у Београду како би допунским решењем одлучио у смислу наведене одредбе.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић